

Prosjektrapport

Bruk av ATV – All Terrain Vehicle som et supplement i Politiets Hundetjeneste/Redningstjenesten

v/Frank og Håvard, Oslo Politidistrikt

Kap 1 SAMMENDRAG

Arbeidsgruppens anbefalinger

Kort sammenfattet er arbeidsgruppens anbefaling slik: Som et tillegg til eksisterende materiell og verktøy/hjelpemidler i redningstjenesten ser vi en ATV som et i enkelte saker godt hjelpemiddel, men med et noe begrenset bruksområde som gjør at de enkelte politidistrikt må gjøre en totalvurdering av kostnader opp i mot den nytte man kan få ut av et slikt kjøretøy. For vår del i Oslo Politidistrikt ser vi at Atv'en vil kunne ha en del positive bruksområder, men at det blir for sjelden det er aktuelt å benytte den, slik at vi i dagens situasjon ikke vil anbefale å gå til innkjøp. Dette også basert på at det er andre metoder som ligger tett opp til å bruke Atv som er enklere tilgjengelig, og som vi har pr i dag. Arbeidsgruppen tror at politidistrikter med andre utfordringer kan ha stor glede av en Atv til flere typer bruk.

Kap 2 INNLEDNING

Bakgrunn og mandat

Høsten 2006 ble Hundetjenesten ved Oslo Politidistrikt kontaktet av Politihøgskolen ved pob Sødal med tanke på et samarbeid om uttesting av et nytt verktøy til bruk sammen med politihund. Det nye verktøyet var en Polaris Atv (All Terrain Vehicle). Bakgrunnen for å teste en Atv for bruk i søk sammen med politihund, er at metoden er benyttet i det Svenske Politiet. Man bruker da Atv'en som et transportmiddel og en plattform som politihunden søker fra. På de svenske Atv'ene var det laget en kasse til politihunden foran på kjøretøyet. På tilsvarende måte har det i Sverige også vært brukt hund på panseret på tjenestebilene som en plattform for søk. På denne bakgrunn ønsket Politihøgskolen å utrede om dette verktøyet også kunne være egnet for bruk i Norsk Politi.

Vårt mandat ble fra Politihøgskolens side skissert slik:

- Gjennom praktisk anvendelse av ATV utrede dens verdi som et supplement i forbindelse med søk med hund innenfor redningstjenesten
- Gjennom praktisk anvendelse av ATV utrede dens verdi i forhold til andre type oppdrag
- Andre bruksområder ?

Vi ble enige om og underskrev følgende bruksavtale:

BRUKSAVTALE

Polaris Sportsman X2 500 rød med kjennetegn HE 7720 lånes fra og med torsdag 7.6.07 ut til Oslo politidistrikt v/ Hundetjenesten. Leieavtale herunder forsikring er et anliggende mellom Polaris Norge og Politihøgskolen ved den sentrale hundetjenesten. En utvidet leieavtale, som innbefatter et videre utlån til Hundetjenesten i Oslo, bygger på tillit, fornuftig bruk og fornuftig ivaretagelse.

Følgende bruksavtale gjelder:

- 1. Kjøretøyet benyttes kun av hundeførerne Frank og Håvard.*
- 2. Kjøretøyet benyttes kun til hunderelatert virksomhet i henhold til mandat:*
 - o Gjennom praktisk anvendelse av ATV utrede dens verdi som et supplement i forbindelse med søk med hund innenfor redningstjenesten*
 - o Gjennom praktisk anvendelse av ATV utrede dens verdi i forhold til andre typer oppdrag*

3. *Kjøretøyet benyttes i henhold til eksisterende lovverk herunder i forhold til motorferdsel i utmark.*
4. *Bruksperioden er tidsmessig begrenset til utgangen av november 2007 med mindre annet blir avtalt..*
5. *Tilbakelevering av Atv'en skal følges av en utredningsrapport inneholdende:*
 - *Svar på mandatpunktene herunder muligheter/ begrensninger*
 - *Oppdragsstatistikk/ eventuelt treningsstatistikk*
 - *Kort informativ DVD*

En mindre ombygging av "hundekassen" foran på Atv'en må utføres. Dette håndteres av brukerne, men belastes Politihøgskolen jf muntlig avtale.

Kongsvinger, 7.6.07

Kommentar til mandat og avgrensninger

Vårt mandat var enkelt og kortfattet og målet var klart. Vi skulle finne ut om dette var noe for hundetjenesten i Norsk Politi. Vi hadde forholdsvis fritt spillerom og pob Sødal ba også om at Atv'en ble presentert for andre enheter som kunne ha interesse og behov for denne type utstyr. I den forbindelse ble Atv'en presentert og framvist for flere Innsatsledere (U05), Operasjonsleder ble orientert og Beredskapstroppen testet den noen dager.

Sammensetning av arbeidsgruppen

Katastrofegruppen ved hundetjenesten i Oslo politidistrikt har eksistert i forskjellige former siden 2001. Gruppen er spisset mot forskjellige former for søk etter levende og døde i alt fra vanlige leteaksjoner til søk i ruiner og katastrofeområder. På bakgrunn av vår spesialisering innen redningstjeneste og søksoperasjoner var det naturlig at medlemmer av gruppen var med i arbeidsgruppen som skulle vurdere Atv'en ved hundetjenesten i Oslo. Undertegnede ble valgt ut til å være med på testingen. Vi møtte på Politihøgskolens utdanningssenter Sæther gård i uke 23 i 2007 og begynte der treningen med Atv'en med tanke på overtagelse av kjøretøyet for en periode. På forhånd hadde politiførstebetjent Thunem laget en mal til et introduksjonskurs, men da denne formen for søk var nytt for alle parter, var det kun en grov skisse som var laget.

Katastrofegruppen - Bakgrunn og historikk- Skrevet av pfb Thunem

Etter 11/9-2001 så man behov for en spesialutdannet polititjenestehund som kunne bistå ved katastrofer, ulykker og terroranslag nasjonalt og internasjonalt. I 2002 ble det utdannet 6 hunder med spesialkompetanse innen lavine, ruin og liksøk. Det ble stilt store krav til hundens søkslyst og evne til å arbeide i ekstreme miljø. Høsten 2006 ble det utdannet 6 nye hunder ved Politihøgskolen.

Katastrofegruppens organisasjon.

Katastrofegruppen består av seks erfarne tjenestemenn ved Hundetjenesten i Oslo med minimum 8-10 år med godkjent patruljehund. I tillegg har vi gjennom Politihøgskolens kurs fått ekstrautdanning innen forskjellige typer søksoperasjoner.

Alle hunder har bestått Politihøgskolens kurs for Søks- og ruinhunder høsten 2006. Dette er da patruljehunder med spesialkompetanse i å finne levende og døde mennesker i ulike miljøer. Det er kun 8 polititjenestehunder i Norge med denne kompetansen. De to siste befinner seg ved Hordaland politidistrikt i Bergen. I tillegg til utdanningen som både hunder og førere har fått, ønsker vi og arbeider for å bedre kvalitetssikring og ressursutnyttelse ved hjelp av kartplott med GPS.

Katastrofegruppens arbeidsoppgaver:

- *Ettersøkinger (Vanlige ettersøkinger i terrenget)*
- *Kriminalsaker (Søk etter døde personer i ulike miljøer)*
- *Naturkatastrofer (Søk etter levende og døde personer i ekstreme miljøer)*
- *Branntomter (Søk etter døde personer i brannruiner)*
- *Ruiner (Søk etter levende og døde personer i ulike ruiner)*
- *Snøskred (Søk etter personer i snøskred)*

Arbeidsmetodikk

Når det gjelder arbeidsmetodikk er det ingen nye tanker rundt dette. PHS har beskrevet en metodikk(MSO) som vi ser som en god metode i forbindelse med søk etter saknede personer. Denne går i korthet på etterretning, søk av nærområdet (1000 x 1000 meter), søk av naturlige veivalg som fører ut av nærområdet (stier, veier) for deretter å gjennomføre ett teigsøk videre ut over nærområdet. Videre er det viktig å understreke viktigheten av å gi fortløpende dokumentasjon på søket til operativ uteleder.

Fremtidige søksformer

Søk etter personer som antas å være savnet under vann er ett av de områdene vi vet det fra tid til annen kommer forespørslers om. I den forbindelse har Hundetjenesten i Oslo overtatt en spesialbygd båt som ble benyttet av Østfold politidistrikt sist dette ble trent på noen av patruljehundene. Dette er en båt som er bygget i Finland til nettopp dette formål. Den har blant annet både elektrisk og bensindrevet motor. Det er iverksatt trening på vannsøk.

Dokumentering av søket ved kartplott og GPS

Et viktig hjelpemiddel både for hundeførerne og for operative ledere er dokumentering av søk ved kartplott og bruk av GPS. Alle hundeførerne har fått tildelt siste modell av Garmin GPS. Sammen med en bærbar PC har vi nå muligheten til å både dokumentere søkene med hund men også planlegge søkene ved å gi hver enkelt hundefører ett område eller en bestemt teig som skal gjennomføres lastet direkte inn på den enkeltes GPS-enhet. Dette vil selvfølgelig være ett godt hjelpemiddel for operativ leder som skal disponere både egne og andres ressurser.

Oppsummering

Vi håper og tror at vi vil være en ressurs både i eget distrikt men også andre distrikter i landet. Vi har allerede nå hatt flere oppdrag i eget distrikt men vi har også vært på utenbys bistand ved flere anledninger. Mye tyder på at behovet for en kombinasjonshund av denne typen vil være en etterspurt vare også i fremtiden.

Arbeidsgruppens arbeid (metode, frekvens, mengde m.m.)

Måten vi skulle arbeide på ble for klar for oss. Vi forsto raskt at det var praktisk trening og testing som måtte til. Dette er i seg selv en utfordring da vi arbeider i turnus og har få sammenfallende vakter. Som medlemmer av katastrofegruppen har vi noen sammenfallende treningsdager i dette øyemed, og disse ble brukt til å trene med Atv'en samt at vi la om tjenesten og tilpasset slik at vi fikk en del dagers trening og bruk av Atv'en. Vi føler at vi har fått brukt nok tid på trening til at vi har fått dannet oss et godt bilde av hvilke fordeler og hvilke ulemper vi står ovenfor.

Vi har dessverre ikke fått brukt Atv'en på noen praktisk søk rett og slett fordi de aktuelle leteaksjonene vi har vært på ikke har vært egnet for den type søk. Det er nok flere leteaksjoner som har foregått i perioden vi har hatt Atv'en der vi ville ha forsøkt å bruke den for erfaringens del, men vi to i arbeidsgruppen har da ikke vært på jobb på de aktuelle oppdragene.

Kap 3 SITUASJONSBEKRIVELSE

Historisk tilbakeblikk/ Dagens situasjon

Ny søkform under utprøving - Søk etter saknede med kjøretøyer

Søk etter personer i terrenget har tradisjonelt vært gjennomført manuelt med hund. Tradisjonelt sett har hundeførerne trasket ”mil etter mil” både i terrenget, langs stier og langs veier. Gjennom dette prosjektet i samarbeid med Politihøgskolen har vi fått muligheten til å delta i et forøk på å søke med hund fra kjøretøy. Så vidt vi i arbeidsgruppen kjenner til er dette forholdsvis nytenkende i Norge, men det skal dog sies at en av de frivillige Redningshundorganisasjonene, nemlig Norsk Redningshund Organisasjon(NRO), har hatt en Atv noen år som er rigget med bur til flere hunder. Det vites dog ikke om denne noensinne er benyttet i praktiske søk. Informasjonen er hentet fra hjemmesiden deres.

Det er heller ikke uvanlig å plassere både politihunder og sivile redningshunder på snøscootere under leteaksjoner. Dette blir jo litt av det samme som å søke fra en Atv og erfaringer fra den type søk kan brukes til en viss grad i søk med Atv. Likevel kan ikke søksformene direkte sammenlignes, siden forskjellene på årstidene blir så forskjellig med dertil hørende forskjellig terreng, klima og andre forhold.

Søk fra bil på samme måte som i Sverige med hunden plassert på panseret på bilen kjenner vi ikke til om er forsøkt i Norge. Til en viss grad er det vel forsøkt å søke med hunden løpende foran og med hundefører i bil bak. Arbeidsgruppen kjenner ikke til at det har vært praktiske løsninger med denne type søk.

Gjennomføring

Vi har under treningen benyttet samme metode som har blitt benyttet i Sverige. Det vil si at hunden sitter i kassen foran på Atv'en. Kassen som var laget da vi hentet den på Sæther gård i uke 23 var ca 80 cm bred og 50 cm lang(se bildet over) og hadde ikke stålramme bakover mot føreren. Dette medførte at hunden ofte ble sittende på skrå mot den ene sideveggen for å få støtte. Dessuten var

kassen kun festet i bagasjekassen foran på Atv'en noe som gjorde sikkerheten for hunden for dårlig ved en rask stans eller lignende. Vi ble enige om at denne løsningen ikke var helt optimal og i løpet av sommeren fikk vi et sveiseverksted til å bygge om kassen og innfestingen. Kassen har nå ramme rundt hele konstruksjonen, er snudd slik at den er lengst i fartsretningen og det har blitt sveiset på fester som gjør at den sitter festet rett i karosseriet/rammen til Atv'en(bilde på forsiden). Det hadde for øvrig vært en fordel og laget kassen noe lettere, for eksempel i aluminium da tyngden er noe hemmende på kjøreegenskapene, særlig i høyere hastigheter(over 60 km/t).

Vi har også vurdert om det er andre måter å bruke Atv'en på foruten å søke direkte med den fra kassen foran. Vi har blant annet testet å la hunden løpe fritt foran mens man kjører. Dette kan være aktuelt på stier/veier som har for dårlig standard til at hunden kan sitte i kassen foran. Det kan også tenkes at man kan lære hunden å løpe i skogen på siden av Atv'en slik at den søker i ulendt terreng mens hundeføreren kjører på vei. Man kan også tenke seg å bruke Atv'en som en transportenhet som forflytter hund og fører ut til sin søksteig.

Det som skal sies om alle metoder som innbefatter transport av eller søk med hund fra Atv er at kvaliteten på underlaget/terreng bestemmer om Atv'en er egnet til formålet. For vår del i Oslo er det få steder en Atv kan ta seg fram som en bil ikke kan det fordi det er skogsbilveier i store deler av marka. Utenfor skogsbilveiene på stier og lignende er det ofte så kupert og vanskelig terreng med tett skog at det ikke har noen hensikt å benytte Atv'en fordi hunden allikevel må løpe ved siden av. Vår erfaring er at hastigheten i tillegg blir så lav at innsparingen i forhold til å bevege seg til fots blir marginal. Vår erfaring er også at kvaliteten på søket blir skadelidende på grunn av støy og hundeførerens manglende evne til å følge med hunden da man i tillegg må håndtere et kjøretøy. Vi ser for oss at distrikter som har områder med store åpne flater som vidder/fjellområder og åpne skogsområder kan ha mer nytte av og resultater med denne type bruk.

Kap 4 VURDERING OG ANBEFALING

Innledning

De vurderinger arbeidsgruppen har lagt til grunn for de anbefalinger som er gitt er som følge av en skjønnsmessig vurdering av hvordan vi oppfatter effekten av søk med Atv kontra tradisjonelt søk. En hundefører som går med sin hund i søk vil bruke svært ulik tid per kilometer avhengig av terrengets beskaffenhet og de aktuelle klimatiske forhold. Dersom vi sammenligner med runderingsøvelsen der hundefører har ca 45 minutter til disposisjon på 800 meter innebærer dette en hastighet på ca 1 km/time. Dette er dog en måte å søke på som vi ikke brukes i noen særlig grad alene i praktiske søk, og en vanligere måte å søke på som er teigsøk/patroljegang, innebærer en ganghastighet på hundeføreren på mellom 2,5 og 6 kilometer pr time. Hvor effektivt søket er og dekningsgraden vil uansett variere kraftig avhengig av de klimatiske forhold, og dette innebærer at det blir stor forskjell på hvordan hundeføreren må sy terrenget.

Avendelighet i henhold til mandat

Vi forsøkte Atv'en på forskjellig underlag og i forskjellige hastigheter. Under trening til å begynne med satt vi en hastighetsbegrensning på 10 km/t. Dette fungerte for så vidt greit, med de begrensninger søket allikevel får med Atv. Underveis i prøveperioden var vi oppe i ca 30 km/t for å teste og hunden hadde ikke problemer med å sitte greit i kassa også i denne hastigheten, men et sted i mellom disse to hastighetene ligger den maksimale hastighet det er aktuelt å holde. Arbeidsgruppa mener at hastighet mellom 10 og 15 km/t er passe under søket på en rimelig bra vei.

Noe som kom som en overraskelse på oss var hvor god veien måtte være for at søket skulle bli effektivt. Faktisk måtte veien være så god at det ikke ville være noe problem å kjøre bil på de samme veiene såfremt de var brede nok. Dette for at hunden skulle klare å sitte rolig og tilstrekkelig komfortabelt til å søke. Vi forsøkte alt slags terreng fra asfalt til svært krevende terreng med myr og stein, og Atv'en overbeviste kraftig i sin evne til å ta seg fram, men det var ikke mulig for hunden å søke dersom ikke veiene vi kjørte på var rimelig gode. Dette innebærer at Atv'en ikke vil være egnet under søk på små stier og i terreng som hundeførere normalt sett opererer ut i fra.

Et annet punkt som er helt vesentlig ved søk fra Atv er vindstyrke og vindretning. Vi så ved flere forsøk hvor avgjørende det var å få vinden fra riktig side og i noe styrke. Vi oppfattet at det var en begrensning på hundens evne til å plukke opp små luktbilder under søket fra Atv'en. Det kan synes som om hunden bruker noe ekstra kapasitet på det å holde seg fast som gjør at den ikke blir like nøyaktig som den ville vært i vanlig søk løpende fritt. Vi opplevde under trening at hundene ikke markerte på figuranter som den ville funnet under tradisjonelle søk. Nå skal det sies at det mange steder i Oslo-marka er vanskelige forhold på grunn av svært skiftende og ofte svak vind, og sånn sett er kanskje ikke forholdene ideelle for denne type testing her i Oslo. Atv'en ble av denne grunn tatt med opp på Golsfjellet for trening der, og vi så samme resultat der med at vindretning og styrke var helt avgjørende for effektiviteten på søket.

De ovenfor nevnte punkter gjør at anvendeligheten til Atv'en blir noe begrenset. For å få til et godt og effektivt søk er man avhengig av gode veier, forholdsvis mye og konstant vind og at både hund og fører har trent en del på forhånd. Som tidligere nevnt vil bruksområdet i vårt distrikt(Oslo) være for begrenset til at vi vil anbefale innkjøp av Atv utelukkende til bruk som søksplattform for hund, men vi ser ikke bort fra at en Atv kunne vært en gunstig investering dersom den kunne brukes av flere avdelinger/til flere formål. Vi tror også at andre distrikter vil kunne ha lignende nytte av en Atv, og dersom det er distrikter som allerede har Atv, vil vi anbefale å bygge en kasse foran for å teste den ut med hundesøk.

Et siste punkt som faktisk kan være med på å begrense anvendeligheten til en Atv er "Lov om motorferdsel i utmark og vassdrag". Denne loven kan begrense muligheten til å trene med Atv. I en operativ situasjon der det er snakk om å redde liv vil selvsagt ikke denne loven legge noen begrensninger på bruken jfr nødrett. Det er ihvertfall verdt å merke seg loven slik at reglene blir fulgt.

Brukervennlighet

Selve Atv'en er svært enkel å benytte. Den fungerer på mange måter på samme måte som en snøscooter med håndgass, håndbrems og ellers enkel instrumentering. Atv'en er svært lettkjørt i lave hastigheter som det blir under et hundesøk. Det kreves svært lite trening for å få til dette. Det man dog skal være litt oppmerksom på er at Atv'en har et høyt tyngdepunkt, er tung og er forholdsvis smal slik at den lett kan velte dersom føreren ikke vet hva han gjør. Den kan også være litt krevende å kjøre i høye hastigheter da den både sporer i vegbanen og føles nervøs ut på rattet. Dette har mye med knastedekkene å gjøre som sitter på de fleste Atv'er, men uten knastedekk vil den ha begrenset fremkommelighet i terreng og en del av poenget med et slikt kjøretøy vil være borte. For vår del i Oslo hadde vi Atv'en stående på Hundetjenestens lokaler som ligger omtrent midt i byen og siden Atv'en har kapasitet til å følge omtrent samme hastighet som vanlig biltrafikk kan man nå de fleste steder fremkommelig med vei innenfor Oslogrensene innen ca 30 minutter.

Atv'en er også enkel å vedlikeholde. Sjekk av olje, kjølevæske og et generelt oppsyn med maskinen holder i det daglige. Som alle andre kjøretøyer må selvsagt også en Atv kontrolleres av fagfolk og her er det bare å følge anbefalinger gitt av produsenten i instruksjonsboken.

Opplæring

Når det gjelder opplæring av hunden krever dette noe mer. Det viktigste er for så vidt først å få hunden til å føle seg trygg og komfortabel med å sitte foran i kassa på Atv'en. Dette krever en del tilvenning og det er viktig å ikke starte med søkstreningen for tidlig. Når man starter søkstreningen er det også viktig at hunden får roet seg ned på Atv'en før den får funn slik at man ikke øker stressnivået og gjør hunden urolig i kassa. For øvrig er ikke selve treningen spesielt vanskelig, men den tar noe tid. Vi i arbeidsgruppa oppdaget for øvrig raskt at det var vanskelig å finne områder å trene i på dagtid i Oslo. Oslomarka er flittig besøkt og gjentatte ganger opplevde vi at hundene markerte/reagerte på utenforstående, og dette blir jo da negativ læring siden vi ikke har mulighet til å gi hundene funn på andre enn egne figuranter. Vi tror at treningen og utviklingen av disse søkene med fordel kan legges på lokalt tjenestested og med eget utstyr slik at begge deler blir en del av opplæringen. Det er vanskelig å si noe bestemt om hvor lang tid man trenger for å få hunden god på denne typen søk, men treningen må legges opp på en slik måte at man har forhold med vind og uten forstyrrende elementer for å få best mulig resultat. Det er slik med denne type søk som med annet hundearbeid at de hundene med de største naturlige forutsetningene vil ta det raskere enn hunder med mindre gode egenskaper.

Utstyr og materiell

Atv'en vi hadde på prøve i dette prosjektet var en Polaris Sportsman X2 Quad. Politihøyskolen fikk låne den av importøren Polaris Norway AS. Det ble også laget en kasse for hunden som ble plassert foran på Atv'en. Kassen er for øvrig omtalt tidligere. "Vår" Atv var registrert på hvite skilter med registreringsnummer HE 7720. Den går i avgiftsklassen som heter MC 4 Hjul og er registrert for 2 personer, men det kreves kun førerkort klasse B samt hjelm for å kunne kjøre den. Vår Atv har en ensylindret motor med slagvolum på 500ccm og yter 13,5 kW. Dette er ca 18 hestekrefter. Atv'en har en egenvekt på av 400 kilo og kan laste litt over 200 kg slik at maksimal totalvekt er 635 kg. Atv'en er 235 cm lang, 120 cm bred og har en akselavstand på 145 cm. Samme type Atv kan også traktorregistreres på sorte/gule skilt med de begrensninger det medfører.

Vår Atv ble kun levert med knastedekk som var egnet for terreng og sommerføre. Vi testet den på snø og islagt underlag, og den tok seg for så vidt bra fram, men ble med den korte akselavstanden svært nervøs og ustabil å kjøre og særlig ved litt hastighet. Dette er ikke å anbefale med de dekkene som var på vår utgave. Ved kjøring i snø kastet den også mye snø opp i luften og omkring Atv'en som gjør at den blir mindre anvendelig. Atv'ene finnes med store motorer opp til 800 ccm slagvolum og de finnes også med 6 hjul og drift på alle hjulene. De største Atv'ene har større lastekapasitet og bedre plass enn de mindre og formentlig også noe bedre terrengegenskaper. Det er også mulighet til å kjøpe et sett

med belter som monteres i stedet for hjul for kjøring i snø. Atv'en skal da bli svært god til å ta seg fram uten at vi har fått testet det. Det er også en mulighet å benytte belter på de bakerste hjulene på Atv'er med 6 hjul.

Bildene viser Polaris Atv med belter i stedet for hjul på 4 aksler samt 6 hjuls Atv med belter på de 4 bakkerste hjulene. Bilder hentet fra internett.

Bilder av Polaris 6 hjuls Atv med drift på alle hjulene. Bilder hentet fra internett.

Hvilken merke og hvilken modell av Atv man bør velge har ikke arbeidsgruppa tatt stilling til. Det er mange muligheter og mange prisnivåer. Foruten Polaris leverer Can-Am, Suzuki, Yamaha, Bombardier, Artic Cat og Honda alle Atv'er i samme klasse med arbeidsmaskiner. Arbeidsgruppen har ikke gått inn på de forskjellige leverandørene for å sammenligne, men ut i fra våre opplysninger er det Polaris og Can-Am som har de største markedsandelene i Norge. Det finnes også en hel rekke med mindre kjente produsenter som leveres alt fra rene leketøy til større Atv'er beregnet for arbeid.

For øvrig vil det i mange distrikter være en fordel å ha en tilhenger tilgjengelig for å transportere Atv'en. Dette fordi de fleste distrikter har mye større avstander enn det vi har i Oslo og Atv'en er både slitsom og kald å kjøre langt med. Dessuten vil det da være enkelt for den aktuelle tjenestemann eller patrulje å ta den med ut på ettersøkninger som et hjelpemiddel uavhengig om man tror man kommer til å trenge den eller ikke. Det fins små hengere laget for å transportere Atv'er som både er lette å kjøre med og lette å laste av/på.

Eksempel på små tilhengere som er egnet til transport av Atv. Bilder hentet fra internett.

Kap 5 ADMINISTRATIVE OG ØKONOMISKE KONSEKVENSER

Generelt

Generelt er innkjøp og drift av en Atv et forholdsvis stort inngrep i et Politidistrikt med begrensede midler, og det må derfor vurderes hvorvidt kostnadene vil stå i forhold til nytten. Arbeidsgruppen tror at en Atv kan være et godt hjelpemiddel for mange distrikter, men det bør gjøres en gjennomgang av behov og hvilke spesifikasjoner man trenger før innkjøp.

Anskaffelse

En Atv vil koste rundt 70 til 1500 000 kr i innkjøp avhengig av modell og utstyr. Vår Polaris Atv har en pris med hvite skilter på ca 110 000 kr. Det bør også vurderes om det er hensiktsmessig å kjøpe inn ekstra utstyr som vinsj(ca 3000 kr), tilhenger for å henge bak Atv'en(ca 10000 kr), tilhenger til å frakte Atv'en(ca 10-15000 kr), snøbelter (ca 30000 kr) og diverse annet utstyr som kan brukes i spesielle oppdrag. Totalsummen kan i verste fall da bli opp mot 200 000 kr.

Plassering

Under oppholdet i Oslo ble vår Atv utlånt til Beredskapstroppen som vurderer innkjøp av Atv til enkelte av sine spesialoppgaver, og andre distrikter må også foreta en slik vurdering i forhold til flerbruk. Man kan tenke seg at Atv'en kan brukes til transport og hundesøk under leteaksjoner, av Ueh-mannskaper under enkelte skarpe aksjoner i utmark og mange andre oppgaver i marka der man tidligere har måttet ta seg fram til fots. En Atv vil jo kunne ta seg betydelig raskere fram enn mannskaper til fots og dette er et viktig punkt som kan være livreddende i gitte situasjoner. Plasseringen av en Atv vil også måtte bestemmes ut i fra hvor det er mest sannsynlig at den vil komme til nytte, men arbeidsgruppen mener at den absolutt må plasseres på et tjenestested med døgnkontinuerlig tjeneste. Dette for lett tilgang og for å sikre at et godt hjelpemiddel ikke blir stående ubrukt. De fleste steder vil det også være en stor fordel at den står ferdig opplastet på tilhenger slik at det er enkelt å dra den med seg ut på oppdrag.